

erindre, at jeg ikke troer, der behøver at udtales nogen Glæde over, at Regjeringen respektterer de gjældende Love og altsaa ogsaa deslige testamentariske Bestemmelser. (Hør!)

Lehmann: Jeg vil af den høitærede Finantsministers mig meget velkomne Dtrringer kun endnu udlede den practiske Concluston, at Rigsdagen derefter formeentlig er berettiget til at forudsætte, at hiin Ulempe, som meget vel kan have sin Grund i aldeles undskydelige Omstændigheder, ikke blot ikke vil forekomme med Hensyn til senere Finantslove, men at den ogsaa endnu paa denne Rigsdag vil blive afhjulpen med Hensyn til det under Udarbejdelse værende Budget for Krigsministeriet, der altsaa ikke vil blive forelagt uden iforvejen at have gennemgaaet en saadan Sigtelse i selve Regjeringen, at der ikke deri findes nogen Post, som ikke Regjeringen og navnlig Finantsministeren antager bør bevilges af Rigsdagen.

Hoffmeyer: Jeg kunde maaffee have særlig Anledning til at udtale mig om det Spørgsmaal, der har været under Discussion, nemlig om Udvidelsen af Befæstningen paa forskjellige Steder; men jeg er overbevist om, at dette Spørgsmaal ikke henhører under denne Debat, da der, forsaavidt jeg har kunnet see, ikke iaar er fremkommen nogen Fordring om Midler til en saadan Befæstning. Jeg maa imidlertid dog bemærke, at jeg aldeles ikke kan billige de Ansuelser, som ere udtalte af den ærede Rigsdagsmand for Holbeks 2den Valgkreds (Tscherning), og jeg troer, at den ærede Indenrigsminister i sine Modbemærkninger har udtalt den rigtige Hovedtanke. Jeg veed godt, at den ærede nævnte Rigsdagsmand har et Arcanum i Baghaanden, hvorved det efter hans Formenting skulde blive muligt at undvære alle mulige Befæstninger, nemlig den saakaldte „Folkbevæbning“. Forskjellen mellem Ansuelserne kommer da simpelthen til at ligge deri, om det er kostbarere at bygge Mure af Folk end af Steen. Det vil nemlig blive Resultatet, at, dersom vi ikke bygge Mure af Steen, hvorved det med saa lidet Menneketab som muligt bliver gjort med en mindre Magt at forsvare sig mod en større, men derimod indskrænke os til at opføre Jordvolde,

som let gennemskydes, saa kommer den Mure, vi bygge for Danmark, til at bestaae af Befolkningen, og Spørgsmaalet bliver da, om det danske Folk ikke vil foretrække aarlig at udgive Penge, for, naar Krig kommer, da at spare Mennekeliv.

Med Hensyn til Anskaffelsen af Materiale, hvorom der har været Tale, er der ogsaa fremtraadt to forskjellige Ansuelser, nemlig den, som den ærede Krigsminister forsvarede, og den, som forfægtes af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Ifølge den Sidstes Mening skal man i stor Hast kunne anskaffe Krigsmateriale; naar Leiligheden kræver det. — Den ærede Rigsdagsmand er consequent i disse Ansuelser, de ere udsprungne fra den samme Hovedtanke som den, der ligger til Grund for, at man istedetfor en „Postbygning“ foretrækker at bygge et „Skuur;“ men man kan virkelig ikke, mine Herrer! anskaffe Krigsmateriale i en Hast og med ringe Bekostning. Her fremtræder da atter en stor Modsatning mellem den oftnævnte Rigsdagsmand og vor høitærede nærværende Krigsminister. Denne Sidste har nemlig allerede omtrent for 30 Aar siden arbejdet paa at skaffe os det Materiale, som vi vare saa heldige at have ved Haanden, da Krigen udbrød i 1848, og kun ved med en høj Grad af Udholdenhed at forfølge den engang fattede Plan, med Hensyn til hvilken han kun fordrede en ringe aarlig Udgift af Staten, vare vi ved Begyndelsen af Krigen i 1848 istand til at møde med det nødvendige Materiale. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds har med Forundring spurgt, om der da var Krig for Døren, siden der fordres extraordinaire Udgifter til Materiale, efter at Krigen er bragt til Ende. Jeg kan ikke forstaae denne den ærede Rigsdagsmands Forundring. Uagtet nemlig det Materiale, vi i Krigen have havt, har været saa fortrinligt som man nogensteds kan finde, og uagtet det netop af den Grund har viist en ganske overordentlig Udholdenhed, saa er det dog paa den anden Side vist, at i et treaars Felttog bliver en stor Deel Materiale ødelagt, opslidt og skudt itu; saaledes har — for at tage et Exempel — en heel Klasse af Materiale, Seletoi, lidt ganske